

[Eva Møller]

af alle slags, inden for LO- og AC-regie og alle andre steder. Dette arbejde er stadig alt for mandsdomineret, men det må vi prøve at rette op på i de kommende 10 år.

Afslutningsvis vil jeg sige, at når det gælder om at løse så alvorlige problemer som angivet i konferencens tema med ordene lighed, udvikling og fred har hverken mænd eller kvinder hidtil haft ubetinget succes. Intet af de to køn har altså særlige forudsætninger for at klare opgaven, men lad os alligevel i fællesskab fortsætte arbejdet mod disse store mål. Jeg glæder mig til både før, under og efter konferencen at være med i arbejdet.

Hanne Severinsen (V):

Det er godt, at der nu i folketinget bliver taget hul på debatten om den kommende kvindekongference i Nairobi. Det er en debat, der allerede længe er foregået blandt kvinder i organisationer og på forberedende møder i ministerier, og derfor er det også vigtigt, at der her fra folketinget udgår signaler om, hvad vi lægger vægt på fra dansk side.

Siden konferencen i København har der på både internationalt og nationalt plan været forberedelser til den afsluttende konferencen i kvindetåret. På internationalt plan er det Kvindekommissionen, som står for forberedelserne, og den holder sit sidste møde i Wien i begyndelsen af marts. Der har været bred enighed både om dagsordenen og om den dokumentation, der skal foreligge som baggrund for konferencen, selv om der naturligvis hele tiden har været betydelig forskel på, hvad man lægger vægt på i de forskellige regioner af verden.

Alt tyder på, at mange gode kræfter er i gang med at undgå, at konferencen politiseres, så at hovedsigtet, forbedring af kvinders forhold overalt i verden, ikke bliver forstyrret. Det er vigtigt for kvinderne, at der kommer resultater ud af konferencen.

I den forbindelse kan det være nyttigt at understrege, at når FN-konferencer somme tider kommer til at handle om alt muligt andet end det, der er på dagsordenen, så er det ikke kvindernes skyld. Sådan noget sker også, hvis der er tale om miljøkonferencer eller konferencer om vandforsyningsproblemer eller alt muligt andet. Der er tale om suveræne regeringer, der mødes og diskuterer et

emne, og ingen kan forhindre en suveræn regering i at synes, at andre emner også kan komme ind under dagsordenen. I København fik det nogle af medierne til at udnævne kvindekongferencen til en meget politiseret kongference og også nogle til at sige, at kvinder åbenbart var lige så ufredelige som mænd. Jeg synes, man snarere burde sige, at regeringskongferencer nu engang bliver så fredelige, som regeringerne i verden er, og regeringerne er, må man i øvrigt huske, meget ofte ledet af mænd.

Det vil være en god idé i den forbindelse, tror jeg, når vi nærmer os kongferencen i Nairobi, at forberede medierne lidt bedre, end vi gjorde sidst, sådan at det bliver de kvindesaglige spørgsmål, der kommer til at dominere debatten; dem er der nemlig nok af. Derfor er det vigtigt, at der samtidig bliver en alternativ kvindekongference, og derfor har Danmark i forberedelserne på internationalt plan lagt megen vægt på, at der blev en sådan. Det har vi gjort, fordi det er vigtigt, at der er et mødested, hvor kvinderne kan komme med deres synspunkter på egne og kvindeorganisationernes vegne. Derved får man en slags modvægt til regeringskongferencen, der godt kan blive en smule tam, fordi mange regeringer koncentrerer sig om at fortælle, hvor godt de synes det står til i deres land. Det er ganske rimeligt, at der er nogle, der kan blande sig i koret og komme med deres synspunkter om, hvorvidt det nu er så godt endda.

I Mexico og København foregik de to kongferencer sideløbende. I Nairobi vil de komme til at overlape hinanden en smule, men på den måde, at først har vi den alternative og derefter regeringskongferencen. Vi havde nok foretrukket, at der var tale om sideløbende kongferencer, men der kan måske også komme noget godt ud af, at man først samler kvindernes resultater og derefter kan tage dem med i overvejelserne, når regeringskongferencen finder sted.

Fra dansk side er de nationale forberedelser først og fremmest gået ud på at koordinere de mange ønsker og synspunkter, kvindeorganisationerne har. Der har været afholdt en hel del forberedende møder, og der vil blive udarbejdet materiale om kvindernes situation i dag. Det er meningen, at man på Nairobi kongferencen skal nå frem til nogle konklusioner om, hvad der er sket i løbet af